

καθορισμοῦ τῶν συνόρων ὑπὸ τοῦ δουκὸς τῶν συμβούλων καὶ ἐπιτροπῆς. Ἐπειδὴ δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία, προετάθη ὑπὸ τοῦ Σαργέδου ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῆς προηγουμένης σὺν τῇ προσθήκῃ δώδεκα εὐγενῶν. Ἡ πρότασις δὲν ἐγέτετο ἀποδεκτὴ, ἀπεφασίσθη δὲ ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Ἐν ἡ περιπτώσει μετὰ τὴν τρίτην ψηφοφορίαν δὲν ἤθελεν ἐπέλθῃ συμφωνία, τότε αἱ ἀμφίβολοι ψῆφοι (non sincere) νὰ προστίθενται εἰς τὰς λευκάς. 1356, Μαΐου 31.

27

F^o 85^r Ὁ Βαρθολομαῖος Ντὲ Σαλβάνο ἀνέφερεν, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ Τζανάκης Πετάτσιος, σοπράκομις κατέργου Κρήτης, εἰς τὰ ὕδατα Κύπρου πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Ντελαγρέα συνέλαβε πλοῖον τοῦ Ἀκτάνη ντὲ Πεντάη (Actani de Pendai) καὶ ἐπειράτευσεν ἐξ αὐτοῦ πλεῖστα ἐμπορεύματα μεταξὺ τῶν ὁποίων 4000 κόπας καὶ μίαν μπάλλαν καναβίνου ὑφάσματος (cavenacie) ἀξίας 124 ἄσπρων Βυζαντίων (Bisantium alborum). Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ βασιλέως τῆς Κύπρου τὰ ἐμπορεύματα ἀπεδόθησαν, πλὴν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν ἀναφερόμενον Σαλβάνον, κάτοικον Ἀμμοχώστου. Διατάσσεται ἡ ἐπιστροφή εἰς αὐτὸν τῶν ἐμπορευμάτων του. 1356, Ἰουνίου 7.

28

F^o 86^r Ὁ Μάρκος Σαλαμὼν ἐνοικιαστὴς τοῦ χωρίου Βασιλιὲς ἀντὶ ὑπερπύρων 307 ἔτησίως, παραπονεῖται διὰ τὸ ὑπέρογκον μίσθωμα, μὴ δυνάμενος νὰ πληρώσῃ οὐδὲ τὸ ἥμισυ. Πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τοῦ μισθώματος εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταβάλλῃ καὶ τὸ εἰσόδημα τιμαρίου του κειμένου ἐν τῇ περιοχῇ Σητείας. Πρὸς τοῦτο αἰτεῖται ὅπως τῷ ἐπιτραπῇ νὰ μεταφέρῃ κατ' ἔτος εἰς Χάνδακα τὸ ἕτερον ἥμισυ τῶν σιτηρῶν τὰ ὁποῖα παράγονται εἰς τὸ τιμάριον του Σητείας, τὰ ὁποῖα ὡς ἀνέφερον ἀνέρχονται εἰς 400 περίπου σταρὰ σίτου καὶ βρώμης. 1356, Ἰουνίου 11.

29

Ληφθέντων ὑπ' ὄψει τῶν ἐκτεθέντων ὑπὸ τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων ἐπὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ λιμένος Χάνδακος, καὶ ιδίως ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ οἴνου τοῦ πωλουμένου λειανικῶς ὅστις ἀνέρχεται εἰς 10 %. Ὁ φόρος οὗτος ἐπιβαρύνει κυρίως τοὺς τιμαριούχους, οἵτινες ἀνέφερον ὅτι ἂν ἤθελε παραμείνῃ ἤθελεν ἐξαντλήσῃ αὐτούς. Ἐνεκα τούτου προτείνεται ὁ περιορισμὸς αὐτοῦ εἰς 5 %, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ εἰσπράττωνται οἱ λοιποὶ ἐπιβληθέντες φόροι.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀντέκρουσεν ὁ σοφὸς Νικόλαος Φαλιέρος ὅστις ἐζήτησε τὴν κατάργησιν αὐτοῦ. Ἡ γνώμη αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτὴ.

Οἱ ξένοι πληρώνουσι πλὴν τῶν καθορισθέντων φόρων 2 % ἐπὶ πλεόν.

Τῇ προτάσει τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων, οἱ βόες, οἱ ἵπποι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα, ὁ σῖτος καὶ τὰ ἄλλα δημητριακά, τὰ ὅσπρια τὰ ὅθεν δῆποτε εἰσαγόμενα ἐν Χάνδακι, ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας, ἔνεκα τῆς δυσκολίας, μεθ' ἧς εἰσάγονται.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων ἂν οἱ Ἰανουαῖοι δυνάμει τῆς συνθήκης εἰρήνης εἶναι ἀπηλλαγμένοι τοῦ φόρου τοῦ ἐμπορίου, ἀπαντᾶται ὅτι οὔτε εἰς τὴν πρόσφατον συνθήκην περιλαμβάνεται τοιοῦτόν τι, οὔτε εἰς προγενεστέρας.

Ἐπὶ ἀναφορᾷ τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων ὅτι ὁ ἐν Παλατίῳ (Palatio) πρόξενος Νικόλαος Πιζάνης κακομεταχειρίζεται τοὺς ὑπηκόους Βενετῶν καὶ τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν, ὑβρίζων τὴν κυριαρχίαν, ἀπαντᾶται ὅτι ἀνατίθεται εἰς τὸν δοῦκα Κρήτης νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἀληθεύουσι τὰ καταγγελλόμενα, ὁπότε δικαιούται νὰ παύσῃ τοῦτον καὶ ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλον, ἐπὶ τῷ αὐτῷ μισθῷ καὶ προμηθείᾳ. 1356, Ἰουλίου 7.